

מ"ת 7643/05/14 - מדינת ישראל נגד אדהם ג'ראד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 7643-05-14 מדינת ישראל נ' ג'ראד(עציר)

בפני	השופט אבישי קאופמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אדהם ג'ראד

החלטה

בתיק זה נעצר המשיב ושחרר על פי החלטתי מיום 25.5.14 בתנאים מגבילים. על פי תנאי השחרור היה על המשיב לשהות במעצר בית חלקי בפיקוח אביו בין השעות 17:00 עד השעה 7:00, ובשעות האחרות הותר לו לצאת לעבודה בפיקוח מעבידו מר ג'ראח. כן נקבע בהחלטת השחרור כי "ביום שהמשיב אינו עובד לא יהיה רשאי לצאת מביתו".

ביום 11.6.14 בסמוך לשעה 10 בבוקר, הבחין השוטר פדל חדיד במשיב, המוכר לו מעבודתו, כשהוא מסתובב בעיר שפרעם. השוטר ניסה לעכבו אולם לאחר שעצר את הניידת בה נהג ויצא ממנה, לא הצליח לאתר את המשיב. השוטר דיווח למשרד התנועה והשוטר חי שטרית הגיע לביתו של המשיב בסמוך לשעה 11 בבוקר, אך לא מצא שם איש.

על פי המזכר שערך השוטר שטרית הוא יצר קשר עם המשיב בסמוך לשעה 11:50 באמצעות הטלפון הנייד, והמשיב מסר כי הוא מקבל טיפול רפואי במרפאה במרכז הרפואי שליד הקריון. מאוחר יותר התקשר אביו של המשיב לתחנה ומסר כי עקב מקרה חירום רפואי נסע עם בנו לבית החולים.

עוד התברר מבדיקה שערך השוטר שטרית כי מר כאיד נפעא שאמור היה לפקח על המשיב בשעות העבודה מרצה עונש של עבודות שירות מיום 26.5, דהיינו מיום אחד שלאחר שחרורו של המשיב ממעצרו(!).

המשיב זומן לחקירה בתחנת המשטרה ובעקבותיה נעצר עקב הפרת תנאי השחרור והוגשה הבקשה בפני למעצרו עד תום ההליכים. המשיב וסנגורו טענו בדיון כי מדובר באי הבנה בלבד, וכי המשיב יצא לבדיקה דחופה בחיפה, ועקב טעות לא הודיע על כך למשטרה. בעניין המעביד טען הסנגור כי אין בעובדה שמדובר במי במרצה עבודות שירות כל הפרה של תנאי השחרור. לשיטתו, אם המשיב אינו יכול לעבוד אצל מר נפעא, אין הוא רשאי לצאת את ביתו, ואינו מפר את התנאים.

לאחר שעיינתי בחומר שבתיק, אינני מקבל כי מדובר ב"אי הבנה" או הפרה בתום לב של תנאי השחרור והתרשמותי היא כי מדובר במי שהפר את התנאים ברגל גסה ובמודע.

ראשית, סבור אני כי העובדה שמוצע כמפקח מי שאינו יכול לפקח עקב עונש עבודות שירות, היא התנהגות בחוסר תום לב. מר נפעא הופיע בפני בדיון ביום 25.5 והצהיר כי הוא יעסיק את המשיב ויפקח עליו, וזאת כשהוא יודע כי **למחרת היום** ממש ב - 26.5, הוא עומד להתחיל לרצות עונש של עבודות שירות. המדובר במצג שווא והטעייה כאילו המשיב יצא לעבודה במקום מסודר ובפיקוח, וזאת כאשר מלכתחילה ברור כי לא ניתן ליישם תנאי זה. טענת הסנגור כי מאחר והמשיב לא יכול היה לעבוד אצל מר נפעא נשאר במעצר בית מלא, אף היא התבררה כבלתי נכונה. בחקירתו של המשיב במשטרה ביום 12.6 נשאל המשיב "איפה אתה עובד" והשיב "אני עובד עם כאיד" וכאשר עומת עם העובדה שמר נפעא מרצה עונש בעבודות שירות, טען כי הוא מנקה את ביתו של נפעא, שלא בנוכחותו...

מעבר לכך, אף ההסברים שניתנו בדיון בדבר טיפול רפואי דחוף במרפאות הקריון או בבית החולים התבררו כבלתי נכונים. ראשית, המסמכים הרפואיים שהוגשו אינם מלמדים על טיפול דחוף, אלא על אישור רופא תעסוקתי - בהסתמך על בדיקה רפואית קודמת - כי אינו יכול לחזור לעבודה למשך כחודשיים. המדובר במי שנעצר, אמור לשהות במעצר בית מלא. הכיצד קבלת אישור רפואי שאינו יכול לעבוד הינה טיפול רפואי דחוף? עיון במסמך מגלה שהרופאה ד"ר אנטול רשמה בכתב ידה ביום 8.6.14 "להתקשר לאמא (של המשיב, אשר פרטיה רשומים בסמוך) למסור שיבוא לקחת את האישיורים". התמונה המצטיירת היא כי לאחר שהבין המשיב שאנשי המשטרה הבחינו בו מחוץ לביתו וגילו כי "מעבידו" המפקח עליו אינו מעסיק אותו בפועל, מיהר לנסוע לקבל את האישור שאינו דחוף כלל ועיקר, בכדי ליצור לעצמו "אליבי" והסבר כי יצא מביתו לצורך טיפול רפואי. לחילופין, ממזכרו של השוטר שטרית עולה אפשרות כי אכן הגיע המשיב למרפאה בשעה 8, אך לפי הדברים שנמסרו לו סיים את הטיפול עד השעה 9. מכל מקום, הטענה כי טופל בשעה 14:30, "באופן דחוף" בוודאי אינה נכונה.

מעבר לכך, בחינת ההודעות שמסרו המשיב ואביו במשטרה מגלה סתירות רבות והתחמקות ממסירת המידע. כך אביו נשאל באיזו שעה יצאו את הבית, הוא נמנע מתשובה וטוען כי יצאו עשר דקות לפני שהגיעה המשטרה... מנגד המשיב טען כגי יצא את הבית עם אביו כבר בשעה 8 בבוקר. עוד טוען אביו של המשיב כי היה עימו לכל אורך הדרך, אולם המשיב עצמו סיפר כי "אבא שלי הלך לעכו ואני חיכיתי לו בקריון" כשהוא מוסיף ומספר כי אביו הלך לעכו "לקנות סמים".

בדיון טען הסנגור כי המשיב לא שהה בקנון "הקריון", אלא התכוון לתחנת האוטובוס הסמוכה לקריון. טענה זו אינה מתיישבת עם האמור בהודעה כי המתין לאביו "בקריון בפנים בחנויות, שתיתי נס קפה".

מהאמור לעיל עולה כי מדובר במי שהפר את תנאי השחרור באופן בוטה ולמעשה מהרגע הראשון לא התכוון לקיימם. המשיב יצר בפניו מצג של מי שיצא לעבודה במקום מסודר, עובדה שלא הייתה אפשרית כלל במועד הרלוונטי וישהה בביתו בפיקוח אביו, כאשר התברר שאביו משתמש באופן קבוע בסמים (לדברי המשיב עצמו), ובוודאי שאינו מפקח מתאים.

כידוע, הפרת תנאי השחרור יכולה להוות עילה למעצר, אולם אין הדבר מתחייב באופן אוטומטי. ראו לדוגמא בש"פ 782/99 **מדינת ישראל נ' בן שמחון**. כמו כן, כפי שנפסק לאחרונה בתיק 35414-04-14 בבית המשפט המחוזי בתל אביב, ככל שמדובר בעבירה מסוג העבירות דנן, נהיגה בזמן פסילה, הרי אם ניתן לאיין את המסוכנות או לצמצם אותה באופן משמעותי, בחלופה ראויה, אין הצדקה למעצר. סבורני כי במיוחד נכונים הדברים כאשר מדובר בצעיר בן פחות מ-21 שנים כמו במקרה דנן, אשר הודה בעבירה ודינו צפוי להיגזר בחודשים הקרובים.

עם זאת, לאור הזלזול שהפגין המשיב בתנאי השחרור שנקבעו לו, והעובדה כי נמנע מהצגת עובדות לאשורן במסגרת הדיון הקודם בבקשת המעצר, ולאחר שהתברר כי שני המפקחים שהופקדו על המשיב בהחלטתי הקודמת אינם מתאימים, סבורני כי **בטרם ישוחרר המשיב ממעצרו, יש לערוך בעניינו תסקיר מעצר אשר יקבע האם קיימת חלופה ראויה לאיין מסוכנותו**.

אשר על כן, אני מורה על קבלת תסקיר כאמור. הסנגור יפנה מיידית לשירות המבחן לוודא קבלת ההחלטה והכנת התסקיר במועד.

התסקיר יוגש עד יום 6.7.14. **המשך הדיון בבקשה ביום 7.7 בשעה 9.**

המשיב ישאר במעצר עד החלטה אחרת, ויש להביאו לדיון באמצעות שב"ס.

באשר לבקשה הנוספת לחילוט הערבויות, ראיתי לנכון שלא להכריע בה כעת ולדחות את הדיון בה עד לאחר קבלת התסקיר ומתן החלטה סופית באשר להמשך מעצרו של המשיב. ב"כ הצדדים יהיו ערוכים לטיעון בעניין זה בדיון במועד הנ"ל.

ניתנה היום, 16 יוני 2014, במעמד המשיב, סנגורו עו"ד טוקאן וב"כ המבקשת עו"ד עווידה.